

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 353

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 aprilie 2021

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
61.	2		
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2020 pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004			
269.	2		
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2020 pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004			
★			
62.	3		
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor.....			
270.	3		
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor.....			
★			
63.	4		
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2018 privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al municipiului București			
271.	4		
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2018 privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al municipiului București			
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 112 din 23 februarie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul			
funcționarilor publici, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, ale art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, și ale art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și a prevederilor art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
390.	10		
— Hotărâre privind trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al județului Vrancea, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
73.	11		
— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind modificarea anexei nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 188/2017 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului aferente măsurilor I.6, I.23, II.2, IV.4 din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020			
ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI			
143.	12–15		
— Hotărâre privind aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-X/0)			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 27/2020 pentru modificarea și completarea
Legii petrolului nr. 238/2004**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27 din 4 februarie 2020 pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 27 februarie 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

LAURENȚIU-DAN LEOREANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

ANCA DANA DRAGU

București, 6 aprilie 2021.

Nr. 61.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 27/2020 pentru modificarea
și completarea Legii petrolului nr. 238/2004**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2020 pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 aprilie 2021.

Nr. 269.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 142/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea
unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142 din 19 august 2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 august 2020.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LAURENȚIU-DAN LEOREANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 6 aprilie 2021.
Nr. 62.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 142/2020 pentru prelungirea
termenelor privind depunerea unor documente prevăzute
în sarcina asociațiilor și fundațiilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2020 pentru prelungirea termenelor privind depunerea unor documente prevăzute în sarcina asociațiilor și fundațiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 aprilie 2021.
Nr. 270.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 23/2018 privind transmiterea unui imobil din domeniul
public al statului și administrarea Societății Române
de Televiziune în domeniul public al municipiului București**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23 din 21 martie 2018 privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 28 martie 2018, cu următoarea completare:

— **La articolul 2 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) Dacă în termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a protocolului întocmit în baza art. 5 al prezentului act normativ nu au fost demarate de către beneficiar investițiile necesare realizării obiectivului de investiții «Spital Metropolitan», imobilul transmis în baza prezentului act normativ revine în domeniul public al statului și în administrarea Societății Române de Televiziune.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
LAURENȚIU-DAN LEOREANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ANCA DANA DRAGU

București, 6 aprilie 2021.
Nr. 63.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 23/2018 privind transmiterea
unui imobil din domeniul public al statului și administrarea
Societății Române de Televiziune în domeniul public
al municipiului București**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2018 privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Societății Române de Televiziune în domeniul public al municipiului București și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 aprilie 2021.
Nr. 271.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 112

din 23 februarie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, ale art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, și ale art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, precum și a prevederilor art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 49/2010 privind unele măsuri în domeniul muncii și asigurărilor sociale, [art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în forma în vigoare la data de 11 iunie 2018], art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 156/2018 [art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în forma în vigoare începând cu data de 6 iulie 2018], art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, introdus prin art. I pct. 25 din Legea nr. 156/2018 și art. I pct. 24 și 25 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999”, excepție ridicată de Rodica Doina Pascu în Dosarul nr. 3.900/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.130D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, pentru considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 387 din 5 iunie 2018, aplicabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.900/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind statutul**

funcționarilor publici, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 49/2010 privind unele măsuri în domeniul muncii și asigurărilor sociale, [art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în forma în vigoare la data de 11 iunie 2018], art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 156/2018 [art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 în forma în vigoare începând cu data de 6 iulie 2018], art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, introdus prin art. I pct. 25 din Legea nr. 156/2018, și art. I pct. 24 și 25 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999”. Excepția a fost ridicată de Rodica Doina Pascu într-o cauză având ca obiect anularea unui act — decizie de încetare de drept a raportului de serviciu.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că textele legale în cauză sunt neconstituționale, deoarece instituie o discriminare între femei și bărbați cu privire la vârsta până la care femeile au dreptul să fie părți într-un raport de serviciu, impunându-le acestora să se supună încetării de drept a raportului de serviciu la o vârstă substanțial mai mică decât bărbații. De asemenea, prevederile de lege criticate îl supun pe funcționarul public de sex feminin, care dorește să continue raportul de serviciu și după împlinirea vârstei standard, obligației de a se umili, cerând o aprobare anuală șefului ierarhic, căruia dispozițiile legale criticate îi permit să aibă un comportament discreționar cu privire la aprobarea sau respingerea continuării activității, fără niciun criteriu, și, mai mult, impun o limită maximă de 3 ani continuării activității, ceea ce poate face imposibilă atingerea vârstei standard de pensionare aplicabilă bărbaților.

6. Cu privire la art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în forma în vigoare la data de 11 iunie 2018, când a fost emisă decizia de constatare a încetării de drept a raportului de serviciu al autoarei excepției, se arată că textul legal antereferit este aproape identic cu textul art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Codul muncii, care, prin Decizia Curții Constituționale nr. 387 din 5 iunie 2018, a fost declarat constituțional numai în măsura în care sintagma „*condițiile de vârstă standard*” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani. Se arată că motivarea Deciziei nr. 387 din 5 iunie 2018 este perfect aplicabilă și în cazul art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999.

7. Cu privire la celelalte dispoziții legale a căror neconstituționalitate se invocă se arată că aparent acestea ar repara discriminarea pe care legea o face funcționarului public

femeie față de funcționarul public bărbat. În realitate, modificările aduse textelor legale nu numai că nu înlătură discriminarea, ci, dimpotrivă, o accentuează, supunând dreptul femeii funcționar public de a continua raportul de serviciu și după împlinirea vârstei standard de pensionare unor aprobări arbitrare date în competența șefului ierarhic, fără stabilirea niciunui criteriu și fără nicio posibilitate a femeii în cauză de a se opune. Lipsind un criteriu legal, femeia căreia i s-a respins cererea de a continua raportul de serviciu nu se va putea adresa justiției cu acțiune împotriva actului de respingere, instanțele neavând competența de a controla oportunitatea unei decizii administrative, ci doar legalitatea acesteia. Condițiile prevăzute de lege sunt similare cu situația în care, prin lege, s-ar permite emiterea unei decizii de încetare a raportului de serviciu fără nicio motivare și fără vreun temei legal, după liberul arbitru al șefului ierarhic decident. O astfel de situație este de neconceput în termenii Constituției și ai egalității femeii cu bărbatul în orice domeniu. Puterea discreționară dată persoanei, care are competența legală de a numi în funcția publică, de a permite sau a respinge cererea funcționarului public de sex feminin să continue activitatea, supunerea acestui funcționar public obligației de a face cereri anuale pentru continuarea activității, precum și limitarea continuării activității la o perioadă de cel mult 3 ani, în condițiile în care, în prezent, diferența dintre vârsta standard de pensionare pentru bărbați și vârsta standard pentru femei este substanțial mai mare de 3 ani, constituie încălcări ale dispozițiilor art. I alin. (3) și ale art. 16 din Constituție. Se susține, de asemenea, încălcarea prevederilor Directivei 2006/54/CE, invocată prin prisma art. 148 alin. (2) din Constituție, sens în care sunt evidențiate considerente din jurisprudența Curții Europene de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 12 septembrie 2013, pronunțată în Cauza *Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer împotriva Anneliese Kuso*).

8. Sub aspectul admisibilității excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (1) lit. d) și alin. (3) din Legea nr. 188/1999, așa cum au fost modificate/completate de art. I pct. 24 și 25 din Legea nr. 156/2018, se susține că acestea au legătură cu cauza, chiar dacă decizia contestată este anterioară intrării în vigoare a modificărilor/completărilor menționate.

9. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura și în sensul celor reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 387 din 5 iunie 2018 prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și s-a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care sintagma „*condiții de vârstă standard*” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 98 alin. (1) lit. d), ale art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, republicată, precum și dispozițiile art. I pct. 24 și 25 din Legea nr. 156/2018 sunt constituționale în măsura în care sintagma „*condiții de vârstă standard*” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita „continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de pensionare pentru bărbați”. Invocă aspecte din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (spre

exemplu, Hotărârea din 18 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza C-356/09), precum și Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului, dispozițiile Protocolului nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați. Arată că argumentele avute în vedere în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 387 din 5 iunie 2018 sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în ceea ce privește dispozițiile legale criticate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul actului de sesizare, îl constituie prevederile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 49/2010 privind unele măsuri în domeniul muncii și asigurărilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 29 martie 2010 [art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în forma în vigoare la data de 11 iunie 2018], art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 3 iulie 2018 [art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 în forma în vigoare începând cu data de 6 iulie 2018], art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, introdus prin art. I pct. 25 din Legea nr. 156/2018 și art. I pct. 24 și 25 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

15. Referitor la dispozițiile art. I pct. 24 și 25 din Legea nr. 156/2018, prin care se modifică și se completează Legea nr. 188/1999, având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Curtea urmează să analizeze dispozițiile corespunzătoare din actul de bază în care se integrează dispozițiile modificatoare, respectiv art. 98 alin. (1) lit. d) și art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 156/2018.

16. Cu privire la dispozițiile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, Curtea, analizând cadrul procesual în care a fost invocată excepția, reține că aceasta a fost ridicată de reclamantă, funcționar public, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii referitoare la anularea Deciziei nr. 3.612 din 11 iunie 2018 a directorului general al pâratei Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, privind încetarea de drept, începând cu data de 14 iunie 2018, a raportului său de serviciu și constatarea depunerii opțiunii de continuare a raportului de serviciu și după data de 14 iunie 2018. Raportat la acest moment, Curtea reține că în vigoare erau dispozițiile

art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum au fost modificate prin art. III din Legea nr. 49/2010 privind unele măsuri în domeniul muncii și asigurărilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 29 martie 2010, având următorul cuprins: „*Raportul de serviciu existent încetează de drept: [...] d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare*”.

17. Ulterior emiterii deciziei a cărei anulare se solicită în cauza dedusă judecării, prevederile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 au fost modificate prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 3 iulie 2018, fiind păstrată soluția legislativă criticată, cu următorul cuprins: „*Raportul de serviciu existent încetează de drept: [...] d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare dacă persoana care are competență de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (3)*”.

18. În prezent, Curtea observă că prevederile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 au fost abrogate prin art. 597 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, iar soluția legislativă cuprinsă de prevederile de lege criticate a fost preluată integral de art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, care are următorul cuprins: „(1) *Raportul de serviciu existent încetează de drept: [...] d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, dacă persoana care are competența de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (2)*”.

19. În aceste condiții, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea soluției legislative privind încetarea de drept a raportului de serviciu la data îndeplinirii „*condițiilor de vârstă standard*”, astfel cum este cuprinsă în prevederile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, în art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, precum și în art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, reținând ca **obiect al excepției** aceste prevederi de lege (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 454 din 24 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 24 iulie 2020).

20. Totodată, Curtea reține că **obiect al excepției** îl constituie art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, astfel cum a fost introdus în cuprinsul legii prin art. I pct. 25 din Legea nr. 156/2018, având următorul cuprins: „*Pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul public poate fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu*”.

21. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție

cuprinse în art. 1 alin. (3) privind trăsăturile statului român, art. 16 alin. (1) și (3) privind egalitatea în drepturi și egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea funcțiilor și demnităților publice și în art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor europene cu caracter obligatoriu. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 alin. 1 lit. c) și art. 9 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 204 din 26 iulie 2006.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la soluția legislativă cuprinsă în art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, Curtea observă că problema constituționalității dispozițiilor legale referitoare la încetarea de drept a raportului de muncă din perspectiva posibilității femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani, a constituit obiectul analizei Curții Constituționale cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Contractul individual de muncă existent încetează de drept: [...] c) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare; la data comunicării deciziei de pensie în cazul pensiei de invaliditate de gradul III, pensiei anticipate parțiale, pensiei anticipate, pensiei pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare; la data comunicării deciziei medicale asupra capacității de muncă în cazul invalidității de gradul I sau II*.” Astfel, prin Decizia nr. 387 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 642 din 24 iulie 2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care sintagma „*condiții de vârstă standard*” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea executării contractului individual de muncă, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

23. Curtea observă că prevederile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, cuprind, în materia statutului funcționarilor publici, o soluție legislativă similară celei stabilite prin art. 56 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și că, în prezenta cauză, sunt invocate critici similare celor analizate de Curtea Constituțională în decizia anterioară.

24. În aceste condiții, Curtea reiterează considerentele care au fundamentat soluția de admitere a excepției pronunțată prin Decizia nr. 387 din 5 iunie 2018, constatând că acestea își găsesc în mod corespunzător aplicabilitatea în prezenta cauză.

25. Astfel, Curtea reține că prevederile de lege criticate instituie o cauză de încetare de drept a raportului de serviciu al funcționarului public la data îndeplinirii condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare. Această prevedere legală se aplică, deopotrivă, femeilor și bărbaților, însă de la vârste diferite, de vreme ce vârsta de pensionare prevăzută de lege pentru femei este diferită de cea prevăzută pentru bărbați, potrivit art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care instituie norma cu caracter general aplicabilă în privința

pensionării funcționarilor publici. Astfel, art. 117 din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară abrogării sale prin art. 597 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, dispune că „*Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice.*”

26. Din analiza art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, rezultă că încetarea raportului de serviciu al funcționarului acționează *ope legis*. Din această perspectivă, diferența de tratament juridic între bărbați și femei sub aspectul vârstei la care încetează de drept raportul de serviciu își pierde, în mod evident, caracterul de măsură menită să vină în sprijinul femeilor, în considerarea unor condiții sociale, familiale și economice mai puțin favorabile, și, dimpotrivă, creează o situație dezavantajoasă pentru acele femei care doresc să își exercite acest drept în condiții egale cu bărbații. Astfel, ca efect al dispozițiilor art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, reglementarea cu efect social reparator pentru femei, conținută de art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 263/2010, se transformă într-o reglementare discriminatorie, care afectează exercițiul dreptului la muncă al femeilor funcționar public în raport cu cel al bărbaților care exercită aceeași funcție.

27. Așa cum Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa, dreptul la muncă este un drept complex, ce implică diferite aspecte, dintre care libertatea alegerii profesiei și a locului de muncă reprezintă numai una dintre componentele acestui drept. Astfel, odată dobândit un loc de muncă, acesta trebuie să se bucure de o serie de garanții care să îi asigure stabilitatea, neputându-se concepe că prevederile constituționale ar asigura libertatea de a obține un loc de muncă, dar nu și garantarea păstrării acestuia, cu respectarea, evidentă, a condițiilor și a limitelor constituționale (a se vedea în acest sens paragraful 30 din Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015). Or, posibilitatea pe care o are femeia funcționar public de a-și exercita dreptul la muncă după pensionare, prin încheierea unui contract individual de muncă, nu reprezintă o garanție suficientă a acestui drept fundamental. Mai mult, într-o atare situație, operează o restrângere a exercițiului dreptului la muncă întemeiată exclusiv pe criteriul de sex, ceea ce nu întrunește exigențele unei justificări obiective și raționale. Rațiunile care explică instituirea unui tratament diferit între bărbați și femei în ceea ce privește condițiile obținerii dreptului la pensie nu își păstrează fundamentarea logică atunci când sunt transpuse în materia referitoare la încetarea de drept a raportului de serviciu și nu pot fi invocate, în consecință, ca temelii al unei reglementări diferite în această din urmă situație.

28. Prin urmare, încetarea raportului de serviciu al femeii la o vârstă mai redusă decât a bărbatului poate și trebuie să rămână o opțiune a acesteia, în contextul social actual. Transformarea acestui beneficiu legal într-o consecință asupra încetării raportului de serviciu ce decurge *ope legis* dobândește valențe neconstituționale, în măsura în care ignoră voința femeii de a fi supusă unui tratament egal cu cel aplicabil bărbaților. Astfel, dispozițiile art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, sunt constituționale numai în măsura în care, la împlinirea vârstei legale de pensionare, dau dreptul femeii să opteze fie pentru deschiderea dreptului la pensie și încetarea

raportului de serviciu în curs, fie pentru continuarea acestui raport până la împlinirea vârstei legale de pensionare prevăzute pentru bărbați la acea dată.

29. În prima ipoteză, când optează pentru deschiderea dreptului la pensie, raportul de serviciu în curs încetează de drept. Din contră, în măsura în care funcționarul public femeie optează pentru continuarea raportului de serviciu până la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege pentru bărbați, exercițiul dreptului la muncă nu este condiționat de voința angajatorului, dar dreptul la pensie nu va putea fi solicitat simultan. Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei, dar că atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5 la această lege. În condițiile în care legiuitorul va înțelege să modifice vârstele de pensionare, aceste considerente își păstrează valabilitatea, urmând a fi avute în vedere dispozițiile în vigoare la data împlinirii vârstei de pensionare de către funcționarul public femeie.

30. Această interpretare este în sensul reglementărilor europene și al jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene. Astfel, potrivit art. 14 alin. 1 lit. c) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă, „se interzice orice discriminare directă sau indirectă pe criteriul sexului în sectoarele public sau privat, inclusiv organismele publice, în ceea ce privește: [...] c) condițiile de încadrare în muncă și de muncă, inclusiv condițiile de concediere, precum și remunerația, astfel cum este prevăzut la articolul 141 din tratat”. De asemenea, prin Hotărârea din 26 februarie 1986, pronunțată în Cauza *M. H. Marshall împotriva Southampton and South-West Hampshire Area Health Authority (Teaching)*, paragraful 38, Hotărârea din 18 noiembrie 2010, pronunțată în Cauza *Pensionsversicherungsanstalt împotriva Christine Kleist*, paragraful 28, și Ordonanța din 7 februarie 2018, pronunțată în cauzele conexe *Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera împotriva Fondazione Teatro dell’Opera di Roma, și Fondazione Teatro dell’Opera di Roma împotriva Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (C-142/17), și Catia Passeri împotriva Fondazione Teatro dell’Opera di Roma (C-143/17)*, paragraful 28, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că o politică generală de concediere care presupune concedierea unei salariate doar pentru motivul că a atins sau a depășit vârsta de la care aceasta are dreptul la pensie pentru limită de vârstă, care, potrivit legislației naționale, este diferită pentru bărbați și pentru femei, constituie discriminare pe criterii de sex, interzisă de prevederile directivei amintite.

31. Deși, în temeiul Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, a fost analizat art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, decizia anterioară nu se opune, ci chiar impune ca, în temeiul art. 142 alin. (1) din Constituție, instanța constituțională să se pronunțe și să elimine din fondul activ al legislației noile dispoziții legale rezultate în urma modificării textului constatată ca fiind neconstituțional în măsura în care acestea mențin soluția legislativă neconstituțională (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011 și Decizia nr. 454 din 24 iunie 2020, precitate).

32. În aceste condiții și în lumina considerentelor enunțate, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, în art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, precum și în art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, referitoare la sintagma „*condiții de vârstă standard*” în ceea ce privește încetarea de drept a raportului de serviciu al funcționarului public femeie, respectă exigențele constituționale prevăzute de art. 1 alin. (3) și art. 16 din Legea fundamentală, precum și pe cele ale art. 14 alin. 1 lit. c) și art. 9 din Directiva 2006/54/CE, invocate prin prisma art. 148 alin. (2) din Constituție, în măsura în care nu exclud posibilitatea funcționarului public femeie de a solicita continuarea exercitării raportului de serviciu, în condiții identice cu funcționarul public bărbat, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

33. În continuare, referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, introduse prin art. I pct. 25 din Legea nr. 156/2018, Curtea reține că aceste dispoziții de lege stabilesc un beneficiu pentru persoanele care au calitatea de funcționari publici, instituind posibilitatea ca pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul public să fie menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu.

34. Or, astfel cum rezultă din analiza considerentelor încheierii de sesizare a Curții Constituționale și a notelor scrise ale autoarei excepției, în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate nu este vorba de prelungirea raportului de serviciu peste vârsta standard de pensionare, ipoteză

prevăzută de art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, ci de o ipoteză juridică distinctă, referitoare la continuarea exercitării raportului de serviciu a funcționarului public femeie până la împlinirea vârstei legale standard de pensionare prevăzute pentru bărbați.

35. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile de lege criticate referitoare la posibilitatea funcționarului public de a fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, în condițiile prevăzute de art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, nu au aplicabilitate în cauza în care a fost invocată excepția. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Legătura cu soluționarea cauzei presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecății, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014, paragraful 24). În consecință, întrucât prevederile art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 nu au legătură cu soluționarea cauzei *a quo*, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, ale art. 98 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 24 din Legea nr. 156/2018, și ale art. 517 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de Rodica Doina Pascu în Dosarul nr. 3900/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, și constată că acestea sunt constituționale în măsura în care sintagma „*condiții de vârstă standard*” nu exclude posibilitatea femeii de a solicita continuarea exercitării raportului de serviciu, în condiții identice cu bărbatul, respectiv până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. (3) din Legea nr. 188/1999, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind trecerea unor construcții, aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al județului Vrancea, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, precum și actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 288 și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării, a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al județului Vrancea, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 31 martie 2021.
Nr. 390.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al județului Vrancea, care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul (CUI)	Caracteristicile bunurilor care trec în domeniul privat al statului	Valoarea bunurilor care trec în domeniul privat al statului (lei)
102337	8.19.01	48-150	Județul Vrancea	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Anghel Saligny” al Județului Vrancea CUI 4297908	Pavilion 48-150-08 „pătul porumb” Sc = 108 mp, CF nr. 51327-C2	19.940
					Pavilion 48-150-09 „pătul porumb” Sc = 79 mp, CF nr. 51327-C4	
					Pavilion 48-150-10 „padoc vară pentru animale” Sc = 171 mp, CF nr. 51327-C3	
					Pavilion 48-150-12 „pavilion fânar” Sc = 36 mp, CF nr. 51327-C1	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea anexei nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 188/2017 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului aferente măsurilor I.6, I.23, II.2, IV.4 din Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit —
Autoritatea de management pentru POPAM nr. 314.489 din 24.03.2021,
în baza prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al
Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul
european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune,
Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit
și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul
european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și
Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului
(CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al
Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de
abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE)
nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE)
nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea
financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune,
politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene,
precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare
2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din
domeniul garantării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 56/2016,
cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind
aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate,
inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul
Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu
modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017
privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,
precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014
privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național
Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,
precum și ale art. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului
general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru
Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri
maritime 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării
rurale nr. 188/2017 pentru aprobarea Ghidurilor solicitantului aferente
măsurilor I.6, I.23, II.2, IV.4 din Programul operațional pentru pescuit și afaceri
maritime 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476
și 476 bis din 23 iunie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește
cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros

București, 29 martie 2021.
Nr. 73.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 bis, care se poate
achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București,
șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-X/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare,

luând în analiză propunerea EXIMBANK — S.A. privind aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-X/0) și ținând cont de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Nota de aprobare nr. 946 din 19.03.2021 și Avizul de transmitere nr. 947 din 19.03.2021, întocmite de Banca de Export-Import a României — EXIMBANK — S.A.,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în ședința din 26 martie 2021, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Norma „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-X/0), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 69/2020 pentru aprobarea Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar

nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-IX/0), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 10 aprilie 2020, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 310/2020 pentru aprobarea modificării Normei „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-IX/0), aprobată prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 69/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1186 din 7 decembrie 2020.

Vicepreședintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Traian Sorin Halalai

București, 26 martie 2021.
Nr. 143.

ANEXĂ

NORMA

„Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19” (NI-ASR-07-X/0)

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată¹, cu modificările și completările ulterioare, cu Comunicarea Comisiei Europene către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt², cu modificările și completările ulterioare, cu comunicările 2020/C 101 I/01, 2020/C 340 I/01 și (2021/C 34/06) de modificare a anexei la Comunicarea Comisiei către statele membre privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt³, cu Decizia Comisiei Europene C (2014) 5.701 și Decizia Comisiei Europene C (2017) 679, cu modificările și completările ulterioare, cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., în numele și în contul statului⁴, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta normă stabilește termenii și condițiile în baza cărora Banca de Export-Import a României EXIMBANK —

S.A. (denumită în continuare *EximBank*) realizează, în numele și în contul statului, operațiuni de asigurare a creditelor la export pe termen scurt, prin preluarea riscurilor nonpiață, a riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei

¹ Republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007.

² Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, 392/5 din 19 decembrie 2012.

³ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, 101 I/1 din 28 martie 2020.

⁴ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 22 iunie 2007.

Europene C (2014) 5.701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679 și a riscurilor temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19.

(2) EximBank realizează aceste operațiuni în limitele competențelor ce i-au fost stabilite, potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 2. — Pentru asigurarea creditelor la export pe termen scurt, EximBank poate încheia contracte, convenții, acorduri de reasigurare/coasigurare. Acestea se încheie pe baza aprobării Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, denumit în continuare C.I.F.G.A.

Art. 3. — (1) Sursa de realizare a acestor operațiuni este, potrivit art. 10 lit. b) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, cu modificările și completările ulterioare, „fondul pentru asigurări”, denumit în continuare *Fondul*.

(2) Fondul va putea fi angajat în limita maximă de expunere stabilită de către C.I.F.G.A.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei norme următorii termeni se definesc după cum urmează:

1. *asigurat* — exportatorul român care acordă creditul la export sau instituția financiară care realizează finanțarea exportului;

2. *contract de export* — orice contract încheiat în orice formă, inclusiv comenzi ferme confirmate, obligatorii pentru debitor și exportator din punct de vedere juridic, având ca obiect vânzarea de bunuri sau servicii în țări cu riscuri nonpiață sau temporar nonpiață. Vânzările încheiate cu condiția aprobării și vânzările în consignație nu sunt considerate contracte de export;

3. *credit la export* — facilitate financiară care permite cumpărătorului extern să achiziționeze bunuri/servicii de la exportatorul român și să le achite la un anumit termen de la livrare (plata pe credit);

4. *datoria* — valoarea facturilor scadente, exigibile, nedispute;

5. *debitor* — cumpărătorul extern (public sau privat) sau garantul acestuia, care are obligația de a plăti contravaloarea bunurilor/serviciilor exportate;

6. *debitor public* — orice entitate care reprezintă, sub orice formă, însăși autoritatea publică și care nu poate fi declarată insolubilă din punct de vedere juridic sau administrativ: fie entități suverane care acționează în numele și cu garanția statului (ministerul de finanțe, banca centrală, altele asemenea), fie entități publice subordonate (autorități regionale, locale sau parastatale), fie alte instituții similare;

7. *insolvența debitorului* — insolvența va fi considerată a apărea în oricare dintre următoarele situații:

a) împotriva debitorului există o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă de insolvență, în conformitate cu legislația în vigoare în țara debitorului;

b) s-a hotărât dizolvarea/lichidarea debitorului, în conformitate cu legislația în vigoare în țara debitorului;

c) există alte decizii, cu efecte stabilite de lege și constatate de instanță, care atestă insolvența de drept a debitorului;

8. *limită de credit* — suma maximă a facturilor neîncasate la un moment dat și asigurate de EximBank pe un debitor;

9. *neplata* — neplata datoriei de către debitor la data scadenței, în moneda și locul specificate în contractul de export;

10. *operator economic asociat* — orice companie controlată de solicitant în mod direct/indirect sau care controlează solicitantul în mod direct/indirect sau care este direct/indirect controlată de aceeași companie care controlează solicitantul.

Situația de control poate apărea în următoarele cazuri:

a) compania care controlează altă companie deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în cadrul acesteia (compania controlată), respectiv majoritatea indirectă a

drepturilor de vot prin intermediul oricăror altor companii (controlate) sau ca urmare a acordurilor încheiate cu alți acționari; sau

b) în cazul în care compania (ce deține controlul) are dreptul de a numi sau de a revoca membrii organelor de conducere, inclusiv administratorii companiei, directorii executivi și alte persoane deținând funcții similare în cadrul unei companii (controlate); sau

c) mai mult de jumătate din membrii organelor de conducere ale companiei (controlate) fac parte din organele de conducere, incluzând administratorii, directorii executivi și alte funcții similare, sau din orice alte organe administrative sau persoane împuternicite ale companiei (ce deține controlul) sau ale oricărei alte companii asociate acesteia; sau

d) compania (ce deține controlul) poate avea o influență de control (decisivă) asupra conducerii altei companii;

11. *perioada de așteptare* — perioada care corespunde duratei stabilite pentru ca riscul acoperit să se materializeze, după expirarea căreia asiguratul are dreptul să solicite despăgubirea;

12. *polița de asigurare* — contractul încheiat între EximBank și asigurat prin care EximBank se obligă să plătească asiguratului, în termenii și condițiile stabilite, o parte din pierderea înregistrată de acesta, ca urmare a producerii unui risc asigurat;

13. *răspundere maximă* — totalul despăgubirilor care ar putea fi plătite de către EximBank ca urmare a producerii riscurilor asigurate printr-o poliță de asigurare;

14. *riscuri nonpiață* — riscuri aferente debitorilor publici și privați stabiliți în țări din afara Uniunii Europene și în anumite țări membre OCDE, conform listei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta normă. Lista se completează de drept cu țările declarate de către Comisia Europeană definitiv sau temporar cu riscuri nonpiață;

15. *riscuri temporar nonpiață* — riscuri aferente debitorilor publici sau privați stabiliți în țările prevăzute în lista din anexă, pe care Comisia Europeană decide să le îndepărteze temporar din această listă datorită incapacității asigurătorilor privați de credite la export de a le acoperi, respectiv până la 31.12.2021, în contextul pandemiei COVID-19;

16. *riscuri temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5.701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679* — riscuri aferente debitorilor publici sau privați stabiliți în țările prevăzute în lista din anexă, respectiv:

a) riscurile pe termen scurt la care sunt expuse întreprinderile mici și mijlocii cu o cifră de afaceri anuală totală a exporturilor care nu depășește 2 milioane euro; și

b) acoperirea unui singur risc cu o perioadă a riscului (care include durata de fabricație și durata de rambursare) de cel puțin 181 de zile și de mai puțin de 2 ani.

CAPITOLUL III

Bugetul și durata schemei de asigurare

Art. 5. — (1) Bugetul schemei de asigurare a riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5.701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679 este de 35,65 milioane lei (aproximativ 8 milioane euro) pe perioada de implementare 1 ianuarie 2017—31 decembrie 2021.

(2) Pentru asigurarea riscurilor temporar nonpiață în contextul pandemiei COVID-19, până la data de 31 decembrie 2021 se alocă suma de 25 milioane lei (aproximativ 5 milioane euro).

CAPITOLUL IV

Descrierea asigurării

Art. 6. — (1) EximBank asigură, în numele și în contul statului, pe o perioadă de asumare a riscului mai mică de 2 ani (care include durata de fabricație și durata de rambursare), creanțele rezultate din tranzacțiile de export de bunuri și servicii împotriva riscurilor nonpiață și temporar nonpiață.

(2) În cazul asigurării riscurilor temporar nonpiață, polițele aferente țării temporar eliminate pot fi valabile pentru o perioadă de cel mult 180 de zile de la data la care încetează eliminarea temporară. După această dată nu pot fi semnate noi polițe de asigurare pentru țările respective.

(3) În cazul asigurării riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5.701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679, EximBank acoperă riscurile până la data de 31 decembrie 2021. Nicio nouă poliță de asigurare nu se semnează după această dată.

Art. 7. — (1) Asigurarea acoperă maximum 85% din pierderea asigurată în perioada de prelivrare sau postlivrare, ca urmare a producerii următoarelor riscuri:

a) riscuri comerciale:

- (i) rezilierea arbitrară a unui contract de către un debitor privat, respectiv orice decizie arbitrară de a întrerupe contractul, inclusiv refuzul arbitrar de a prelua bunurile livrate conform contractului, fără a fi îndreptățit să o facă;
- (ii) insolvența debitorului privat și a garantului său;
- (iii) neplata prelungită de către un debitor privat și de către garantul său a unei datorii rezultate din contract;

b) riscuri politice:

- (i) riscul ca un debitor public să nu plătească la timp;
- (ii) riscul ca un debitor public sau o țară să împiedice realizarea unei tranzacții de export;
- (iii) riscuri care excedează voinței cumpărătorilor individuali sau care nu sunt în responsabilitatea cumpărătorilor individuali;
- (iv) riscul ca o țară să nu transfere sau să nu permită transferul în țara asiguratului al sumelor plătite de debitorii situați în acea țară;
- (v) riscul apariției unui caz de forță majoră în afara țării asiguratului, care ar putea include evenimente de tipul războaielor, în măsura în care acestea nu sunt asigurate în alt mod.

(2) Asigurarea poate acoperi livrările realizate prin intermediari sau prin operatori economici asociați, în cazul în care documentele contractuale prevăd obligația intermediarului/operatorului economic asociat de a plăti exportatorului în funcție de încasarea la extern. Plata se consideră efectuată de îndată ce și la nivelul la care suma respectivă a ajuns în posesia intermediarului/operatorului economic asociat.

(3) Pierderea asigurată în perioada prelivrare este reprezentată de costurile efective de producție pentru îndeplinirea obligațiilor la export ocazionate până în momentul producerii riscului, din care se scad toate veniturile încasate, inclusiv veniturile obținute din revalorificarea bunurilor care nu au fost livrate și vânzarea materiilor prime/materialelor aferente exportului, fără a depăși valoarea exportului asigurat.

(4) Pierderea asigurată în perioada postlivrare este reprezentată de valoarea facturilor neîncasate, fără a depăși limita de credit aprobată.

Art. 8. — EximBank asigură riscuri comerciale și/sau riscuri politice.

Art. 9. — Asigurarea nu acoperă:

- a) exporturi efectuate fără deținerea licențelor sau autorizațiilor necesare;
- b) livrările către persoane fizice, livrările către operatori economici asociați care au calitatea de cumpărători finali;
- c) livrările efectuate de către exportator pe riscul său;
- d) pierderile:

- (i) datorate unor dispute (litigiu sau neînțelegere de orice natură) între exportator și debitor motivat de neîndeplinirea de către exportator a termenilor și condițiilor contractuale. În acest caz, asigurarea se suspendă până la soluționarea disputei/litigiului;

- (ii) care depășesc limita de credit aprobată de EximBank;
- (iii) înregistrate ulterior comunicării de către EximBank a retragerii limitei de credit;
- (iv) reprezentând dobânzi pentru întârzierea plății, penalități sau daune-interese.

Art. 10. — (1) Data producerii riscului este:

- a) data la care exportatorul/intermediarul sau operatorul economic asociat a primit notificarea debitorului privind rezilierea unilaterală a contractului de export, respectiv decizia arbitrară a debitorului de a întrerupe contractul sau refuzul arbitrar de a prelua bunurile livrate;
- b) data scadenței creditului la export;
- c) data deschiderii procedurii de insolvență împotriva debitorului.

(2) Termenul de transmitere a notificării privind producerea riscului este de maximum 30 de zile de la data producerii riscului; în cazul deschiderii procedurii de insolvență, termenul de transmitere a notificării este de maximum 30 de zile de la data la care asiguratul a luat cunoștință despre insolvența debitorului.

(3) Perioada de așteptare este de 90 de zile de la data notificării producerii riscului de către asigurat.

(4) Nu se aplică nicio perioadă de așteptare în cazul insolvenței debitorului.

(5) În funcție de caracteristicile tranzacției se pot stabili termene mai mari decât cele prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 11. — (1) Dacă exportatorul/asiguratul are interese în firma debitoare, asigurarea poate fi refuzată sau procentul poate fi diminuat proporțional cu partea independentă, dar nu sub 50%.

(2) Dacă se asigură numai riscul politic, prevederile alin. (1) nu se aplică.

Art. 12. — (1) Polița de asigurare este formată din Condițiile generale de asigurare și Lista condițiilor specifice. Orice acte adiționale încheiate ulterior fac parte integrantă din polița de asigurare.

(2) Polița de asigurare se încheie în lei sau valută liber convertibilă.

CAPITOLUL V

Criterii de eligibilitate

Art. 13. — (1) Pentru acordarea asigurării este necesar a fi îndeplinite cumulativ criteriile de eligibilitate la data înregistrării cererii de asigurare, însoțită de documentația completă:

- a) exportatorul este persoană juridică română legal constituită;
- b) împotriva exportatorului nu a fost instituită procedura judiciară a insolvenței conform legislației în vigoare;
- c) exportatorul nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu Ministerul Finanțelor, inclusiv Agenția Națională de Administrare Fiscală;
- d) exportatorul nu se află în litigiu cu EximBank.

(2) Criteriile particulare pentru asigurarea riscurilor temporar nonpiață sunt următoarele:

- a) în cazul în care exportatorul are deja o relație de afaceri cu debitorul, aceasta este pozitivă din punctul de vedere al comportamentului de plată al debitorului;
- b) rapoartele de informații comerciale despre debitor nu evidențiază incidente privind plățile la data de 31.12.2019;
- c) debitorul extern are un rating acceptabil⁵.

(3) Criteriul specific pentru asigurarea riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei Comisiei Europene C (2014) 5.701 și a Deciziei Comisiei Europene C (2017) 679 este următorul: exportatorul trebuie să furnizeze dovezi că doi dintre cei mai importanți asigurători de credite la export au refuzat să subscrie riscurile aferente operațiunii subadiacente. Criteriul nu se aplică între data intrării în vigoare a prezentei norme și 31 decembrie 2021.

⁵ În cazul în care debitorul nu are un rating atribuit de o agenție internațională de rating sau de o bancă din țara sa, EximBank poate atribui un rating pe baza informațiilor disponibile publicului în țara debitorului.

CAPITOLUL VI

Documentația, analiza și aprobarea solicitării de asigurare

Art. 14. — Solicitantul depune la EximBank cererea de asigurare completată, însoțită de documentele necesare analizei solicitării.

Art. 15. — (1) EximBank analizează solicitarea de asigurare, potrivit reglementărilor proprii, pe următoarele coordonate:

- a) riscul de neplată din partea debitorului extern;
- b) riscurile asociate tranzacției de export;
- c) riscurile asociate țării de destinație a exportului;
- d) alte elemente relevante pentru acordarea asigurării.

(2) EximBank are dreptul să solicite informații suplimentare în situația în care elementele cuprinse în cererea de asigurare și în documentația furnizată nu sunt suficiente pentru evaluarea riscurilor sau pentru stabilirea termenilor și condițiilor specifice ale operațiunii de asigurare.

Art. 16. — (1) În funcție de riscurile asociate tranzacției, EximBank stabilește termenii și condițiile specifice de asigurare referitoare la riscurile acoperite, limita de credit, perioada maximă de credit, procent asigurat, condiții de valabilitate a asigurării, alte condiții specifice de asigurare.

(2) Limita de credit solicitată poate fi acceptată în totalitate, acceptată parțial sau refuzată, în funcție de informațiile deținute la momentul analizei (inclusiv cele transmise de către reasigurător, dacă este cazul) și de rezultatul acesteia. Decizia privind refuzarea limitei de credit aparține C.I.F.G.A. Refuzul și motivele acestuia vor fi comunicate, în scris, solicitantului de către EximBank.

(3) În cazul tranzacțiilor de export care au ca obiect produse agricole menționate în anexa 1 la Acordul privind agricultura din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (O.M.C.), condițiile de asigurare se vor stabili cu respectarea prevederilor Deciziei ministeriale a O.M.C. de la Nairobi privind concurența la export [WT/MIN(15)/45 WT/L/980].

Art. 17. — (1) În situația în care tranzacția de export pentru care se solicită asigurare este în stadiu incipient, EximBank poate emite o promisiune de asigurare, valabilă 6 luni de la data emiterii.

(2) Contractele de export introduse de către asigurat, ulterior încheierii poliței de asigurare, pot fi asigurate în cadrul aceleiași polițe, pe baza cererii transmise de către asigurat la EximBank.

Art. 18. — Încheierea poliței de asigurare și a promisiunii de asigurare se realizează pe baza aprobării operațiunii de asigurare.

Art. 19. — (1) EximBank monitorizează polițele de asigurare emise, prin acțiuni și operațiuni specifice, pe întreaga perioadă de valabilitate a acestora.

(2) Pe parcursul etapei de monitorizare a polițelor de asigurare se poate/pot diminua sau retrage limita/limitele de credit aferentă(e) unui/unor debitor(i). În acest caz, EximBank poate propune reducerea sau retragerea unei/unor limite de credit, pe baza informațiilor despre debitor sau despre țara acestuia.

(3) C.I.F.G.A. aprobă reducerea, retragerea sau suspendarea unei limite de credit, indiferent de valoarea acesteia, pentru limitarea riscului asigurat. EximBank va aduce la cunoștința asiguratului decizia C.I.F.G.A.

CAPITOLUL VII

Despăgubiri/Recuperări

Art. 20. — (1) În termen de maximum 30 de zile de la expirarea perioadei de așteptare, asiguratul este îndreptățit să solicite EximBank acordarea despăgubirii.

(2) Despăgubirea se calculează prin aplicarea procentului asigurat la pierderea asigurată.

(3) Plata despăgubirii se realizează în maximum 90 de zile de la solicitare.

Art. 21. — Odată cu plata despăgubirii, EximBank se subrogă, până la limita despăgubirii plătite, în drepturile, acțiunile și garanțiile asiguratului față de debitorul extern. EximBank va întreprinde toate demersurile necesare pentru recuperarea de la debitorul extern a sumelor plătite din fondurile statului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 22. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank elaborează proceduri care se supun aprobării C.I.F.G.A.

Art. 23. — Ori de câte ori actele normative la care se face referire în prezenta normă vor fi modificate, completate sau abrogate, trimiterele respective se vor înțelege ca fiind făcute la forma modificată sau completată a actului normativ respectiv ori la actul normativ care a înlocuit actul abrogat.

*ANEXĂ
la normă*

**LISTA
țărilor cu riscuri de piață**

Toate riscurile comerciale și politice conexe exporturilor către țările enumerate mai jos se consideră a fi temporar neasigurabile pe piața privată până la 31 decembrie 2021.

Belgia	Cipru	Slovacia
Bulgaria	Letonia	Finlanda
Republica Cehă	Lituania	Suedia
Danemarca	Luxemburg	Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Germania	Ungaria	Australia
Estonia	Malta	Canada
Irlanda	Țările de Jos	Islanda
Grecia	Austria	Japonia
Spania	Polonia	Noua Zeelandă
Franța	Portugalia	Norvegia
Croația	România	Elveția
Italia	Slovenia	Statele Unite ale Americii

Prezenta listă se revizuieste ca urmare a deciziilor Comisiei Europene ce sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

